

Szerzői bemutatások

BOBONKÁNÉ PAPP ANTÓNIA

Művésztanár. Az élő hagyományra épülő, szerves szemléletű nevelő – oktató munkájának fő feladata az anyanyelvi szintű vizuális kibontakozás segítése. Rajztanárként, tűzzománc tanszakvezetőként, nívódíjas Tájéoló tűzzománc és ötvöszománc szakkörvezetőként, a Korona Gyermekrajz Gyűjtemény alapító programvezetőjeként és didaktikai játékkészítőként az a célkitűzése, hogy kerüljön a köztudatba: A gyermek képírás nyelve egybeesik a hagyományos népi műveltség képírásával! Vallja, ezt a képességet fejleszteni kell, nem pedig elsovasztani. Az ábrázoló népművészet formanyelvét és jelentéstartalmát nem ismerő, sok esetben másoló generáció mellett születőben van egy értelmező, a szerves műveltséget értő és cselekvő nemzedék. Nevelő – oktató munkájával ezt a fejlődő, látva látó nemzedéket szolgálja. Tudja, ez nagy felelősséggel jár, mert a szerves műveltséget ők viszik és adják majd tovább.

BÓDI ILDIKÓ

Hosszúpályiban született, ma is itt él családja körében. Életét három munkaterület határozta meg. Tanítás, alkotás, művelődésszervezés, mint művésztanár, textiles iparművész, oktatási és kulturális igazgató. Főiskolai és egyetemi diplomáit a Debreceni Tanítóképző Főiskola tanító szakán, rajz-közművelődés szakkollégiumban, majd a Magyar Iparművészeti Főiskola rajz-környezetkultúra szakos középiskolai tanár szakán, textil szakirányban szerezte. Mestere, Makoldi Sándor indította el a szerves műveltségre és a természetes alapú, világképrendező gyermekrajzok világára épülő tanári és alkotói pályán. Pap Gábor és Molnár V. József előadásai, írásai tovább mélyítették ezt a szerves látásmódot. Az egyetemen ismerte meg a textilnyomás, a szövés és a divattervezés alapjait. Számos textílfestő eljárással kísérletezett. Tanítványai évtizedeken át országos, nemzetközi pályázatokon sikeresen szerepeltek. Közel száz országos, nemzetközi egyéni és csoportos tárlaton, művészeti pályázaton vett részt, ahol számos elismerésben részesült. Egyéni kiállításai közül kiemelendő a marokkói nemzetközi művészeti békefesztivál, ahol egyedül képviselte hazánkat. Alkotásai közintézményekben és magántulajdonban vannak. Több művészeti civil szervezet tagja, a Csontváry Nemzetközi Művésztelep alapítója, tíz éven át főszerzője, alkotótelepek résztvevője.

FÖLDI PÉTER

Festőművész, tanár. Palócföldön, Somoskőújfaluban született 1949-ben, azóta ott él és alkot. Az Egri Tanárképző Főiskolán szerzett diplomát 1972-ben. Az első, Derkovits ösztöndíjtól a Munkácsy-díjig (1987), Magyar Művészetért díjig (1993), Erdemes Művész-díjig (2001), Kossuth-díjig (2007), Príma Prímissima Díjig (2009), a Nemzet Művésze elismeréséig (2020) vitte az útja. 1994 óta a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagja. A Főiskola elvégzése után visszatért szülőfalujába rajztanárnak, 1994-től azonban meghívták tanítani Egerbe, a Főiskolára. Az Eszterházy Károly Tanárképző Főiskola rajz tanszékének oktatójaként dolgozott nyugdíjazásáig, mint docens, majd főiskolai tanár.

GALÁRFI ANDRÁS

Kossuth-díjas faragó, a népművészet mestere, előadóművész, szobrász, az MMA rendes tagja, Hajdúszoboszló díszpolgára. 1945-ben született Hajdúszoboszlón. Nős, két felnőtt gyermeke van. 1966-ban a Debreceni Tanítóképző Főiskolán majd Nyíregyházi Tanárképző Főiskolán végezte tanulmányait. Pedagógiai pályáját falusi tanítóként, majd tanyasi tanítóként kezdte. 1970-1995-ig testnevelő tanárként a Hajdúszoboszló 5.sz. általános iskolában dolgozott. 1973-ban faragóként tagja lett a fiatal népművészeti stúdióknak. 1975-től kezdődően nyaranta kézműves alkotótáborokat vezetett az ország különböző városaiban, ahol megtalálhatók munkái. 1982-től előadóművészként is színpadra állt. 1992-ben egyik alapító tagja és művészeti vezetője a Nádudvari Népi Kismesterségek Szakiskolájának. 1996-ban a Népművészeti Egyesületek Szövetsége a népművészet megőrzéséért Király Zsiga díjjal tüntette ki. 1997-ben a Művelődési és Közoktatási Miniszter a Népművészet Mestere címet adományozta neki. 2005-ben a népművészet iskolarendszerű átörökítéséért a tárgy kultúra újateremtő folyamatában való részvételéért a Magyar Köztársasági Arany Érdemrend kitüntetésében részesült. 2012-ben a MMA tagjai közé választotta. - 14 év alatt, mint akadémikus 26 kisfilmet készített, rég elfelejtett vagy harmad, negyedíziglen őrzött mesterségekről. Ezek a filmek ismeretterjesztő és oktatófilmek. 2017-ben az eddigi munkája elismeréséért megkapta a Kossuth-díjat. Szülővárosának Hajdúszoboszlónak, ahol 80 éve él, egyedüli Kossuth-Díjas Díszpolgára.

GYÖNGY ENIKŐ

Zománc- és ötvösművész. Debrecenben született és él, a Debreceni Tanítóképző Főiskolán került kapcsolatba a tűzzománc-technikával Cs. Uhrin Tibor szakkörében. 1985-től 1995-ig rendszeresen részt vett a Kecskeméti Nemzetközi Zománcművészeti Alkotótelep, ill. a Bács-Kiskun Megyei Nemzetközi Zománcművészeti Alkotóműhely munkájában. Érdeklődése kezdettől az ősi aranyműves zománctechnikákra irányult. Mestereinek tekinti Makoldi Sándor és Kátai Mihály festőművészeket, Pap Gábor művészettörténészt és Molnár V. József magyarságtudatót. 1998-tól tagja a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete iparművészeti tagozatának. 1993-tól 1996-ig tanította a zománcművességet a Debreceni Művészeti és Kézműipari Szakiskolában. Tagja a Debreceni és Hajdú-Bihar Megyei Népművészeti Egyesületnek, népi iparművész. Nemezeléssel és szövéssel is foglalkozik. Részt vesz a NESZ népi ékszer szakbizottságának munkájában. Alapításától, több mint negyedszázada vesz részt aktívan a Motolla Egyesület Debrecen tevékenységében. 1997-ban elindította a Gyöngy-ház Alkotóműhely munkáját, ahol rendszeres tudásátadás során osztja meg szakmai tapasztalatait és tudását. Öt gyermek édesanyja. 2019-ben Debrecen városa tevékenységét Csokonai-díjjal ismerte el. 2025-ben Ferenczy Noémi-díjban részesült.

GYÖNGY PÉTER

A Debreceni Tanítóképző Főiskolán ismerkedett meg Makoldi Sándorral, aki tanárként, festőművészként, néprajzkutatóként a szerves magyar hagyomány alkotó továbbörökítésének szentelte életét. Ez a szembesülés nemzeti műveltségünk értékeivel egész későbbi életpályáját meghatározta. 1987-től 2012-ig dolgozott a Kossuth Lajos Tudományegyetemen, a későbbi Debreceni Egyetemen. Az Egyetem Galéria az országos tárlataival, a közel négy évtizeden át folyamatosan működő szabadegyetem, az Universitas hangversenysorozat, egy-egy meghatározó elemévé vált az egyetem, sőt Debrecen város és a tágabb régió kulturális életének. 2013-tól a Debreceni Művelődési Központ munkatársaként – számos egyéb tevékenysége mellett – a debreceni betlehemes találkozó Szellemi Kulturális Örökség nemzeti jegyzékre vételének teljes jelölési folyamatát koordinálta. Ennek eredményeként a debreceni találkozó hagyomány-átörökítési gyakorlatát 2015-ben felvették a Szellemi Kulturális Örökség Jó gyakorlatok nemzeti regiszterébe. Élete másik fő működési területe a civil szervezeti lét: a több mint negyedszázados Motolla Egyesület Debrecen elnökeként a magyar szerves műveltség értékeinek megújító, éltető továbbadását szolgáló rendszeres családi rendezvények és más egyesületi alkalmak szervezésének felelőse. 2022 óta dolgozik a Nemzeti Művelődési Intézet Makoldi Sándor Központjának vezetőjeként. 2019-ben megkapta Debrecen város Csokonai-díját. 2024-ben a Magyar Arany Érdemkereszt kitüntetésben részesült.

GYŐRI BALÁZS

A pályája kezdetén az édesapja Győri László szobrász nagy hatást gyakorolt szemléletével a népi műveltségünkhöz szorosan kapcsolódó alkotói gondolkodásával. Az asztalos szakma megszerzését követően a Nádudvari Népi Kézműves Középfiskola látogatása alkalmával elhívást érzett a faműves mesterség iránt. Három évet töltött el Galánfi András fadaragó mester irányutatói mellett. Tanulmányi éveit követően érettségi, illetve rajztanári végzettséget szerzett. Közben Makoldi Sándor, édesapja gyerekkori barátja közbenjárásának köszönhetően a magyar népi bútorok tucatjait javította egy raktárban. Ez a lehetőség, erősítette benne vonzalmát tárgyi hagyatékunk értékei iránt. Galánfi András fadaragó mester nyugdíjba vonulása előtt felkérte, hogy vigye tovább a faműves műhely vezetését. Egy év gondolkodást követően immár tizenkilenc éve tanít Nádudvaron faművességet. Szakmai kibontakozásában nagy szerepet játszott Makoldi Sándor személyes barátsága, munkássága, gondolkodása. Közelebb hozta azt a világot jelentésében, kifejezésében, amit eddig is magáénak érzett.

HARANGOZÓ IMRE

Tanár, néprajzkutató, a Magyar Művészeti Akadémia akadémikusa, a Nemzeti Művelődési Intézet Makoldi Sándor Központjának munkatársa. Az elmúlt négy évtizedben bejárta szinte az egész magyar nyelvterületet. Sok gyűjtőúton vett részt Erdélyben, Moldvában és a Bánátban, de a Zoboralján és a palócok körében és az alföldi pásztorok világában is. Kutató, feltáró és gyűjtőmunkájának java részét teszi ki az itt élő nemzetrészek, töredékek megismerése, megismertetése. Nagy kitartással gyűjti azokat a tárgyi és szellemi kincseinket, amelyek máskülönben az enyészet sorsára jutnának. Kereken harminc kötet szerzője, szerkesztője. Számos tudományos és ismeretterjesztő publikáció szerzője, kiállítás megrendezője, televíziós, rádiós produkciók néprajzi szakértője és gyakori megszólalója.

HARANGOZÓ KATALIN

Művészettörténész és kurátor, Budapesten él és dolgozik. 2021-ben végzett a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen, jelenleg a Magyar Nemzeti Galéria Jelenkori Gyűjteményében dolgozik muzeológusként és kurátor-asszisztensként. Kutatási területe főként az 1980-as évek experimentális fotografiai törekvéseire fókuszál, de kurátori munkájában olyan művészekkel és alkotócsoportokkal is foglalkozik, akik a klímaválság, a feminizmus és különböző társadalmi problémák témáit járják körül. Munkájának egyik fő célja, hogy a művészet minél szélesebb közönség számára hozzáférhető és befogadható legyen. Társkurátora volt a TechnoCool: Új irányok a magyar képzőművészetben a kilencvenes években (1989–2001) és az Élőhely. Természet és tájkonstrukciók című kiállításoknak. Legutóbb a Szépművészeti Múzeumban látható Emlékező gyakorlatok (Új szerzemények a Szépművészeti Múzeum – Magyar Nemzeti Galéria Kortárs Gyűjteményének Támogatói jóvoltából) című kiállításon dolgozott.

HORVÁTH SZILÁRD

Médiászakember, tanár, a Magyar Művészeti Akadémia levelező tagja. Az MTVA műsorvezetője, történelmi műsorok (XX. századi történelem, Emberemlékezet podcast), és a Délelőtt házigazdája, a Vasárnapi Újság szerkesztője, az M5 Ez itt a kérdés, História és Kommentár Klub című műsorainak műsorvezetője. Többedmagával a gödi Búzaszem Iskola alapítója. Itt húsz év alatt a kereszténység, a magyar néphagyomány, a családiasság és a természet metszéspontjában alakították ki a magyar nevelés 21. századi útját. A magyar nevelésről több folyóiratban (Fejlesztőpedagógia, Kommentár) jelent meg írása. „Annak ágai közt ragyog aranyalma, Miért alapozzuk nevelésünket a néphagyományra” című könyve a néphagyomány nevelési használatának 21. századi hozadékait elemzi. Újságírói munkáját Táncsics Mihály díjjal, Mikszáth Kálmán díjjal, báró Eötvös József díjjal, tanári munkáját a Magyar Művészeti Akadémia művészetpedagógiai díjával, Erdélyi Zsuzsanna díjjal, és Gránit Oroszlán díjjal ismerték el.

KOVÁCS DÓRA

A Debreceni Tanítóképzőben 1978-ban szerezte meg tanítói diplomáját, valamint a rajz–népművelés szakkollégiumi végzettségét. A főiskolán legértékesebb tanulmányait Makoldi Sándor tanár úrnál folytatta. Szakmai vándorévek következtek számára faluban és városokban. Öt év tanításra és tapasztalatszerzésre volt szüksége ahhoz, hogy összeálljon benne az a műveltségi anyag és tanítási gyakorlat, amelyben ő maga és a gyerekek is jól érezték magukat, és eredményesen tudtak dolgozni. A Makolditól kapott kulturális alapok segítettek abban, hogy felismerje a korabeli oktatásban már működő két jeles reformpedagógus, Winkler Márta és Zsolnay József munkájának jelentőségét. Winkler Márta éves tanítási rendjét a néprajzból ismert hagyományos évkör szokásrendszerére építette, és ehhez kapcsolta a tantárgyakat. Cselekedtetve tanított; alsó tagozatos tanítványai felkészültek, vidámak, tevékenyek és szabálykövetők voltak. Élvezték ezt a rendszert, hiszen a matematikától a szokásjátékokon és kézműveskedésen át a néptáncig sok mindennel foglalkozhattak. Zsolnay József ezzel párhuzamosan a nyelvi, irodalmi és kommunikációs nevelésre helyezte a hangsúlyt, szintén sokféle tevékenységbe ágyazva a tanítást. Tanítványai érdeklődését értékes műveltségi anyag összeállításával nyitotta ki a világra. A gyerekek számára nem volt megterhelő ez az összetett tanulási forma, sőt többet tudtak az általános követelménynél. Igaz, mindkét pedagógiai módszer sokkal több felkészülést igényelt az osztálytanítótól, mégis megérte. Munkásságuk továbbélése ma nagyon hiányzik a magyar oktatásból. Az aktív tanítási évek után öt évre visszavonult, mert születő kislányait nevelte. Eközben a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán megszerezte a magyar nyelv és irodalom tanári végzettséget. Dolgozott népművelőként, majd az ELTE-n szociológiát tanult. Egy súlyos betegség életmódváltáshoz és pályamódosításhoz vezette: több éven át természetgyógyász életmódtanácsadóként dolgozott. Pályájának utolsó hét évében kedves kis falujában lett népművelő és könyvtáros, így közelebbről is megismerhette a település múltját, társadalmi rétegezettségét és kulturális hagyományait. Innen vonult nyugdíjba 2018-ban.

LÁPOSI TERKA

Láposi Terka rajztanár, etnográfus, művészetpedagógus, színháztudományi bölcész 1984-ben tanítóként diplomázott, rajz speciálkollégiummal. Tanára Makoldi Sándor festőművész volt. 1984-től 1998-ig vizuális nevelést és bábjátékot tanított a debreceni Kölcsey Ferenc Református Tanítóképző Gyakorló Általános Iskolájában, ahol Makoldi Sándor munkatársa volt. 1989-ben rajztanárként diplomázott a nyíregyházi Bessenyei György Tanárképző Főiskolán. 1995-ben néprajzkutatóként diplomázott az akkori Kossuth Lajos Tudomány Egyetem Néprajztanszékén. Ekkor erősödtek meg benne kutatási témái: a magyar népszokásrendszerben a bábbal történő rituálék elfoglalt helyének keresése. 1991-től a Vojtina Bábszínház akkori művészeti vezetőjének, Szabó Tibornak a kérésére tervezőként alkotott a színház társulatával. 1998-tól a debreceni Vojtina Bábszínház főállású alkotója és egyik művészeti vezetője. 2010-ben diplomázott a Károli Gáspár Református Egyetem színháztudományi mesterszakán. 2025-ben kiemelkedő művészeti tevékenységéért a Kulturális és Innovációs Minisztérium Blattner Géza-díjban részesítette.

MAKOLDI GIZELLA

Alkotó, festőrestaurátor, művészetpedagógus. Életében kiegészítik egymást a különböző alkotóterületek. Alkotóként: a festészet és a textilfestés, festő-restaurátorként: a kortárs művészet (Múcsarnok) és a hagyományos, akár középkori falképek, vászonképek kutatása, restaurálása. Alkalmanként ezek ötvöződése: pl. Édesapja - Makoldi Sándor nagyméretű sgraffitójának kivitelezése a Nemzeti Művelődési Intézet központjának homlokzatán Lakitelken, amelyért 2024-ben az NMI Közművelődést Támogató Díjában részesült. Így ér össze életében az alkotás a tudományos kutatással, a kivitelezéssel és egyfajta esszenciaként a tanítással. Élete nem egyik, vagy másik tevékenység (szakma) jegyében telik, hanem különböző területek, nézőpontok, emberek, tapasztalatok összekapcsolásában. Az Egy hely - műhely alapítójaként változó helyszíneken ad teret a biztonságos „születéshez”, - legyen az alkotói folyamat, tanulás, egyéni vagy csapatmunka. A Teremtő megalkotta az egész világot és „szabad kezet” adott nekünk, hogy bármit hozzá tehesünk. Alkotni épp ezért nagy felelősség. A teremtés szellemében alkotni, - maga a gyógyulás. Maga az EGÉSZség!

MAKOLDI SÁNDOR GYULA

Nagyon jó családba született 1973-ban. Gyerekkorát Debrecenben majd Tokajban töltötte. Szülei festőművészek és néprajzosok is egyben, vagyis a népünk, őseink képi hagyományával foglalkoztak. Édesapja ezt tanította a debreceni Tanítóképző Főiskolán az ifjú nemzedékkel foglalkozóknak. Testvérei Makoldi Gizella festő, festőrestaurátor, textiles, tanár és Makoldi Miklós régész. Vagyis az egész család szellemiségét és lelkületét is áthatja a szülők gondolatvilága. Szülei már gyerekkoruk óta sokat figyeltek rájuk a képi nyelvük megőrzésében és látásmódjuk irányításában a hagyományokat előtérbe helyezve. Így végezte el a Nyíregyházi Művészeti Szakközépiskolát és 1997-ben a Képzőművészeti Egyetemet szobrász szakát és itt szerzett tanári diplomát is. Diplomázása után több művészeti szakgimnáziumában tanított és jelenleg is ezt teszi. Emellett sok kiállításon vett részt és köztéri szobrai is gyarapítják az országunkat. 2025-ben Szervátiusz Jenő díjban részesült.

MAKOLDI SÁNDORNÉ, PAP GIZELLA

Néprajzos, festőművész. Makoldi Sándor felesége 1948-ban született Tokajban. Együtt jártak Egerben a Tanárképző Főiskolán rajz-földrajz szakra, majd Debrecenben a KLTE-n elvégezték a néprajz szakot. Három gyermekük született és 9 unokájuk. Dolgozott Debrecenben az Orvostudományi Egyetem grafikusaként, és számtalan helyi, valamint országos tárlaton vett részt képeivel. Majd a néprajzi diploma megszerzése után a Tokaji Múzeum muzeológusa lett. Publikált helytörténeti témákban is, de később a néprajz és a képzőművészet összefüggéseit kereste könyveiben. Végül férje hagyatékának gondozásaként kiállításokat kezdeményezett, könyveket publikált. Gyermekével együtt továbbra is őrzi Makoldi Sándor festőművész hagyatékát.

MIKLYA LUZSÁNYI MÓNIKA

1965-ben született Békéscsabán. Író, szerkesztő, pedagógus, teológus. Tankönyveket, módszertani segédanyagokat, dokumentumköteteket szerkeszt, gyerekeknek és felnőtteknek ír meséket, novellákat, regényeket. A szépírói pályán Szabó Magda indította el, majd mentorálta évekig. Történelmi regényei a Jelenkor és az Athenaeum Kiadónál jelennek meg. Gyerekeknek szóló írásait a Móra, a Pagony és a Lampion kiadó gondozza. Teológiai művei a Parakletos és a Harmat kiadónál látnak napvilágot. Férjével, Miklya Zsolttal nem csak házas- és szülői társak, hanem alkotótársak is. Mindig is az volt a céljuk, hogy a családjuk egy nyitott, összművészeti műhely legyen. Miklya Zsolttal elsősorban a pedagógiai munkában kapcsolódnak: tankönyveiket, módszertani anyagaikat, társasjátékaikat jobbára együtt, a közös „életgyakorlatuk” során fejlesztették ki. A Makoldi mestertől kapott módszertani alapokat továbbgondolva, több mint két évtizedes munkával közösen kidolgozták saját értékorientált, élmény-, tevékenység- és felfedezőtanulás-alapú összművészeti módszerüket, amelyet a Magyarországi Református Egyház akkreditáltatott, és felvett a képzési rendszerébe. A módszerhez egy ábécéskönyvet, illetve nyolc szöveggyűjteményt írt és szerkesztett a Miklya házaspár. A műhelymunka immár felnőtt gyermekeikkel is folytatódik. Van közöttük író, forgatókönyvíró, grafikus, orvos(tanhallgató), pszichológus, óvónő, illusztrátor, külkereskedelmi menedzser. (A szemfüleseknél: igen, némelyik több mindent is csinál egyszerre.) A legutóbbi apa-lánya projekt Zsolt „Nagyobb az óriásnál” című gyermekverses kötete volt, amit Miklya Emese illusztrált.

DR. MOLNÁRNÉ ÖTVÖS TÜNDE

Református lelkész, iparművész. Rajz-, református hittan-, mozgóképkultúra és médiaismeret tanár a Debreceni Református Kollégiumában. Szaktanácsadó vizuális kultúrából, mestertanár. A MAOE kerámia tagozatának tagja. Szakmai tapasztalatok: Kölcsey Ferenc Református Tanítóképző Főiskola kerámia-műhelyének vezetője 12 éven keresztül. 1993 szakmai (tanári) ösztöndíj – Hilden (Németország). 1994 kéthetes művészeti ösztöndíj – Bécs. 1988-tól egyéni és közös kiállítások belföldön és külföldön

PAP GÁBOR

Művészettörténész. 1939-ben született Budapesten. A magyar szerves műveltség legnagyobb hatású kortárs kutatója. Tőle tudhatjuk legmélyebb és legmagasabb szinten, hogy él még magként, hó alatt is teljes értékű műveltségünk, a jövőndő nemzedékek üdvére. A mai magyar szellemi élet legmeghatározóbb képviselője, akit ugyan kevés hivatalos elismerésben részesítettek, annál több helyről kapott azonban az őt becsülő közösségektől, emberektől határokon innen és túlról, oda-visszaáramló tiszteletet, szeretetet. Ahogyan fogalmaz: „mindig csak oda mentem, ahová hívtak...” Egyedülálló módon tárta fel a magyarság szellemi kincsestárának számos területét, többek között a magyar népművészet látható jeleinek értelmezését és rendszerezését, műveltségünk eredetének visszavezetését ijfeszítő eleinkig, valamint a szkíta–hun–magyar népi és műveltségbeli folyamatosság gazdagságát, különösen a képrásos hagyaték és a tárgyi emlékek értelmezését, amelyen belül kiemelkedő helyet foglal el a nagyszentmiklósi kincs elemzése. Bizonyította az önálló, sajátos magyar művészet létét is, elsősorban Csontváry Kosztka Tivadar festészetének rejtett rétegeinek feltárásával. Foglalkozott őshitünk és szakrális művészetünk újjászületését hordozó kazettás mennyezeteink képi üzenetével, a Magyar Szent Korona páratlan képi és üdvtörténeti programjának vizsgálatával, valamint középkori falképfestészetünk művelődés- és művészettörténeti jelentőségének feltárásával. Mindezekből a kutatási területekből olyan szilárd pillérek épültek fel, amelyekre a szerves magyar műveltség beláthatatlan méretű szellemi építménye támaszkodik. Legfontosabb hivatalos elismerései közé tartozik az 1997-ben elnyert Magyar Örökség-díj, valamint a Magyar Művészeti Akadémia 2016-ban odaítélt Életmű-díja.

SZÁNTAI LAJOS

Művelődéskutató, a Kőrösi Csoma Sándor Buddhológiai Intézetben szerzett oklevelet. Az 1990-es évek elején kapcsolódott be Pap Gábor művészettörténész és Molnár V. József néprajzkutató magyar szerves műveltséget feltáró szellemi körébe. Pályafutása kezdetén népmesékről szóló előadássorozataival vált ismertté, amelyekben a népmesék elemzésén túl a magyar történelem mondai–mitikus szemléletű megközelítéseit is bemutatta. 1991 és 1996 között rendszeres előadója volt az Őshagyomány Iskolának, többek között Jankovics Marcell, Raj Tamás, Mireisz László, Vekerdy Tamás, Molnár V. József és Pap Gábor társaságában. Több mint másfél évtizeden át tanítóként vett részt a Molnár V. József által létrehozott Magyar Hagyomány Műhely munkájában. Nevéhez fűződik a Képes Krónika miniatúráinak szerves szemléletű elemzése, valamint számos kötet és tanulmány a középkori magyar történelem kiemelkedő királyairól, szentjeiről és a magyar Szent Koronáról. A népmesekutatás területén publikációs tanulmánykötetekben jelentek meg. Előadói pályafutása során több ezer előadást tartott Magyarországon és a Kárpát-medencében, valamint számos előadássorozatot szentelt a magyar művelődéstörténet meghatározó alakjainak és témáinak: Atillának, Szent Istvánnak, Szent Lászlónak, Hunyadi Mátyásnak, II. Rákóczi Ferencnek, továbbá József Attila és Petőfi Sándor költészetének. Foglalkozott a Pilishez kötődő hagyománykörrel, a Pálos-rend történetével és a Képes Krónika értelmezésével is. Előadásainak jelentős része a világhálón is elérhető. Külföldi kutatóútjai során bejárta többek között Egyiptomot, Kínát, Mongóliát, a kaukázusi térséget, a Közel-Keletet, Észak-Amerikát, Perut és Ausztráliát, valamint a teljes Kárpát-hazát. Munkásságát a magyar szellemi és történeti hagyományok feltárása iránti elkötelezett szemlélet határozza meg.

TARNÓCZI JÓZSEF

1971-ben született Debrecenben. 1986-ig a debreceni Medgyessy Ferenc Képzőművészeti Körbe jár. 1986-90 között: Képző- és Iparművészeti Szakközépiskola, Budapest, díszítőfestő szak. 1990-95 között: Magyar Képzőművészeti Egyetem, Budapest, festő szak, ugyanitt ezzel párhuzamosan a Vizuális Nevelés Tanszék hallgatója is. 1991-től választott mestere Molnár Sándor festőművész. 1995-ben egyetemi diploma (MA) megszerzése. 1995-97 között: Posztgraduális Művészképzés, Magyar Képzőművészet Egyetem, festő szak. 1995-ben barátaival közösen létrehozzák a Ponton képzőművészeti csoportot, amelynek őt festő és egy szobrász tagja van. 1995 óta tagja a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének, 1999-től a Pedagógusképző Főiskolák Vizuális Nevelési Kollégiumának /ma Felsőoktatási Vizuális Nevelési Kollégium/, 2008-tól a Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetségének (Festő Szakosztály), 2009-től a Magyar Festők Társaságának. 1997 óta tanít, 1999-től a Bessenyei György Tanárképző Főiskola (ma Nyíregyházi Egyetem) Rajz Tanszékén (ma Vizuális Kultúra Intézet), 2016-18 között az Abigél Művészeti Szakgimnázium óraadó tanára volt. A Debrecenben működő Festőtanoda Képzőművészeti Kör (2007-től), valamint az 1947-ben alapított Medgyessy Ferenc Képzőművészeti Kör és Szabadiskola szakmai vezetője (2014-től) 2021-ig.

TULIPÁN TAMÁS

Tulipán Tamás író és képzőművész elsősorban történelmi és szakrális témájú festményeiről ismert. Atilla királlyal kapcsolatos művei a hazai és külföldi történelmi kiadványoktól, a média különféle felületein az újságoktól a tévéműsorokig közhasználatban állnak. Köztéri művei, mint szobrok, domborművek és szakrális falfestmények Debrecenben, Hajdúsámsonban, Nyíradonyban, Budapesten és Székelyföldön találhatók. Kiállításokon ritkán szerepel, saját kiállítása még ritkább, de a közelmúltban útjára indult egy vándorkiállítás „Adventi kalendárium” címmel, amely a régi magyar naptár adventi és advent közeli ünnepnapjaihoz társít egy-egy újonnan festett magyar ikont. Írói munkásságából az ismertebb elméleti művek a „Nimród, a vadászkirály egyetemes és magyar alakja” és a „Magyar stílus, a reprezentatív magyar építészet szabálykönyve” címűek, szépirodalmi műveiből legfrissebb az „Atilla” című monodráma. Mások inkább zeneszerzőként ismerik, például a 2006-os „Debreceni himnusz” című daláról.

VETRÓ MIHÁLY

1985 óta elhivatottan foglalkozik hagyományos népi kézműves mesterségekkel. 2001-ben, majd 2005-ben Szibériában manyisi és hanti mesterektől tanult, 2007 és 2019 között Anatóliában, 2009-ben és 2025-ben Kirgizisztánban, 2015-ben Üzbegisztánban, 2016-ban Iránban, a türkmének között, 2017-ben Kazaksztánban a nemezkesztést tanulmányozta. 2001-ben elnyerte a Népművészet Ifjú Mestere címet. 2008-ban a NLKME-n magyarságtudomány – régészet szakon végzett. A Nyugat-magyarországi Egyetemen Kézműves szakember diplomát, az Egeri Eszterházy Károly Egyetemen tehetségfejlesztő – vizuális és környezetkultúra mestertanári diplomát szerzett. A Nádudvari Népi Kézműves Szakgimnázium és Kollégiumban nemezkesztést, művészettörténetet és vizuális kultúrát tanít. 2018-ban Üzbegisztánban és a Kazak Művészeti Egyetemen tanított. 2018-ban a Magyar Művészeti Akadémia Erdélyi Zsuzsanna-díját kapta. Az MMA Népművészeti tagozatának rendes tagja 2021 óta, az MMA Debreceni Regionális Munkacsoportja elnökévé választották 2023-ban.

Nemzeti
Művelődési
Intézet

Kövess online felületeinken!